

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118210828
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1118210828.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Marty Šašinkovej a JUDr. Dany Šiffalovič, v právnej veci žalobcu SOSTEAM SLOVAKIA, s.r.o., Budatínska 43, 851 06 Bratislava, IČO: 45 414 408, práv. zast. Advokátska kancelária MULARČÍK A PARTNERI, s. r. o., Nám. M. Benku 15, 811 07 Bratislava, IČO: 36 860 522, proti žalovanému Wüstenrot poisťovňa, a.s., Digital park I, Einsteinova 21, 851 01 Bratislava-mestská časť Petržalka, IČO: 31 383 408, právne zast. SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Štefánikova 8,811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, o zaplatenie 2.491,18 EUR s príslušenstvom a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 27Cb/200/2018-403 zo dňa 28.9.2022 jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 27Cb/200/2018-403 zo dňa 28.9.2022 **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 20.6.2018 domáhal zaplatenia žalovanej istiny s príslušenstvom titulom neuhradenej faktúry č. 17100655. Uviedol že dňa 26.11.2017 došlo k dopravnej nehode prevádzkou motorového vozidla značky Nissan Patrol s EČV: A. na cestnej komunikácii v smere z Perneku do Pezinka. Vlastníkom motorového vozidla je J.. V. X. - GM SERVIS BOZP. Správcom cestnej komunikácie je spoločnosť Regionálne cesty Bratislava a.s. so sídlom Čučoriedková 6, 827 12 Bratislava. Vzhľadom na to, že poistený bezodkladne po dopravnej nehode nepristúpil k okamžitému odstráneniu prekážky cestnej premávky, akúkoľvek prekážku cestnej premávky je v zmysle § 43 ods. 1 zákona č. 8/2009 o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov povinný odstrániť správca komunikácie. Na zabezpečenie uvedenej povinnosti bola medzi správcou komunikácie a žalobcom uzatvorená Zmluva o odstraňovaní prekážok a zmluva o postúpení zo dňa 26.11.2015. Žalobca preto po telefonicknej výzve od správcu komunikácie a následnej objednávky (č. 7/12/2017) pristúpil k odstráneniu prekážky cestnej premávky v súlade s § 43 ods. 1 zákona o cestnej premávke, vrátane všetkých predmetov a odpadov, ktoré s prekážkou súvisia. Zrealizované činnosti boli predmetom faktúry žalobcu voči poistenému č. 17100655, zo dňa 28.11.2017, znejúcej na sumu 2.491,18 EUR s DPH, a to v súlade s dohodou správcu komunikácie a žalobcu o postúpení pohľadávok správcu komunikácie voči účastníkom cestnej premávky v zmysle čl. II ods. 2 ods. 3 zmluvy o odstraňovaní prekážok. Poistený má v súlade so zákonom č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej ako „zákon o PZP“) uzatvorenú poistnú zmluvu o povinnom

zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. 6100991177, s poisťovňou Wustenrot poisťovňa, a.s., t.j. žalovaným. Úhrada faktúry však nebola do dnešného dňa vykonaná ani poisteným a ani žalovaným. Nárok bol voči žalovanému ako poisťovateľovi uplatnený priamo v zmysle § 15 ods. 1 zákona o PZP.

3. Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú a priznať nárok na náhradu trov konania, namietal, že nie je v konaní pasívne vecne legitimovaným subjektom. Žalovaný dňa 28.10.2013 ako poisťiteľ uzavrel s J.. V. X. - GM SERVIS BOZP ako poisťníkom poistnú zmluvu č. 610/099117-7 pre povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalovaný však odmietol poskytnúť poistné plnenie z dôvodov, že domnelá pohľadávka žalobcu neexistuje, uplatnený nárok nie je nárokom na náhradu škody v zmysle § 4 ods. 2 zákona o PZP, uplatnený nárok je vylúčený z poistného krytia aj podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona o PZP a subjektom zodpovedným za znečistenie cestnej komunikácie môže byť iba škodca (J.. V. X.). Správca komunikácie podľa žalovaného nikdy nemohol evidovať pohľadávku voči škodcovi J.. V. X., keďže na odstránenie prekážky na cestnej komunikácii nevyaložil žiadne finančné prostriedky. Z uvedených dôvodov nemohlo dôjsť ani k prevodu vlastníckeho práva k pohľadávke na náhradu škody, keďže táto nikdy neexistovala.

4. Súd prvej inštancie rozhodol prvým rozsudkom č.k. 27Cb/200/2018-231 z 18.10.2019 tak, že výrokom I. žalobu žalobkyne zamietol, výrokom II. návrh žalobkyne na prerušenie konania zamietol a výrokom III. rozhodol o nároku na náhradu trov konania. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 3Cob/69/2020-349 zo dňa 14.4.2021 rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 27Cb/200/2018-231 z 18.10.2019 vo výroku I. a III. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Súd prvej inštancie v poradí druhým rozsudkom konštatoval, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Uviedol, že nespochybňuje, že je v spore viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu, avšak z rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplýva, že odvolací súd posudzoval aktívnu vecnú legitímáciu žalobkyne v súlade s § 3d ods. 5 písm. c) cestného zákona a § 43 ods. 1 zákona o cestnej premávke. Preto nebránilo opätovne konajúcemu prvoinštančnému súdu (po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu) preskúmať opätovne aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu z iných dôvodov.

6. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie ďalej vyplýva, že Cestný zákon pripúšťa zmluvný prevod povinnosti udržiavať pozemnú komunikáciu na iný subjekt, ale len na ten, ktorý zákon predpokladá - v danom prípade na Národnú diaľničnú spoločnosť, prípadne na vlastníka/správca cesty II. a III. triedy (podľa toho o akú triedu cesty ide). Ustanovenie § 3d ods. 5 písm. c) cestného zákona neumožňuje rozdelenie jednotlivých oprávnení správcu cesty medzi viaceré subjekty navzájom. Prenos právomocí správcu cesty nie je možný na obchodnú spoločnosť už existujúcu, ale výlučne na obchodnú spoločnosť založenú osobitne iba na tento účel. Žalobca preto nie je spôsobilým subjektom na to, aby vykonával správu cesty (aby na ňu boli prenesené niektoré práva a povinnosti správcu cesty), pretože podľa výpisu z obchodného registra na takýto účel ani nebol správcom cesty založený. Správca komunikácie preto porušil ustanovenia cestného zákona, keď na základe zmluvy o odstraňovaní prekážok z 26.11.2015 previedol na žalobcu svoju vlastnú kompetenciu, na vykonávanie ktorej bol výslovne založený. Podľa súdu prvej inštancie správca komunikácie pri odstraňovaní prekážky z komunikácie vystupuje ako orgán verejnej moci (správy) a nemôže právomocí správcu komunikácie zmluvne previesť na iný podnikateľský subjekt, a to ani po stránke technickej (čo sa týka zabezpečenia samého výkonu odstránenia znečistenia komunikácie). Odstrániť znečistenie z komunikácie je oprávnený vykonať buď Bratislavský samosprávny kraj, alebo právnická osoba ním na tento účel založená alebo zriadená - t. j. Regionálne cesty Bratislava a.s.

7. Pokiaľ teda nebola prekážka odstránená Bratislavským samosprávnym krajom alebo právnickou osobou ním pre tento účel založenou alebo zriadenou, išlo o zákonom neprípustné prenesenie výkonu právomoci pri správe miestnej komunikácie. Nemohol preto žalobcovi ani vzniknúť nárok na náhradu vynaložených nákladov spojených s odstránením prekážky voči žalovanému, čo je samo o sebe dôvodom pre zamietnutie žaloby, pretože ustanovenia cestného zákona o zverení práv a povinností verejnej povahy určeným subjektom sú kogentnej povahy, a teda len spoločnosť Regionálne cesty Bratislava a.s. bola oprávnená znečistenie komunikácie odstrániť. Právny poriadok Slovenskej republiky nedovoľuje, aby správca cesty preniesol predmetné oprávnenie verejnoprávneho charakteru na akýkoľvek iný podnikateľský subjekt, a preto ak tak správca cesty na základe zmluvy o odstraňovaní

prekážok z 26.11.2015 urobil, je toto poverenie podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné a žalobca na základe neho nemohol získať oprávnenie na výkon verejnej moci na odstraňovanie prekážok na komunikáciách. O nároku na náhradu trov konania (prvoinštančného a odvolacieho) rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., tak, že priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, keďže bol v konaní plne úspešný.

8. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca v zmysle § 365 ods. 1 písm. e), f), h) C.s.p.. Uviedol, že súd prvej inštancie nerešpektoval názor odvolacieho súdu a ani nevykonal to, k čomu ho odvolací súd zaviazal. Súd prvej inštancie neaplikoval uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14.4.2021, sp. zn. 3Cob/69/2020, ktoré mal aplikovať a bol ním viazaný, čo vyplýva konkrétne z bodu 28. odôvodnenia rozsudku zo dňa 28.9.2022, pretože tam uviedol úplne iné rozhodnutie odvolacieho súdu sp. zn.: 3Cob/250/2021 zo dňa 25.5.2022, ktoré sa nevzťahovalo na tento prípad a ignoroval rozhodnutie odvolacieho súdu v tomto konaní. Žalobca nemôže mať istotu, keď súd nižšej inštancie nerešpektuje rozhodnutie súdu vyššej inštancie a svojvoľne posúdi prípad tak, ako už v minulosti rozhodol v obdobnom právnom spore a nepridržiava sa záväzných pokynov a názoru odvolacieho súdu. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu a zaviazže žalovaného na náhradu trov konania žalobcovi.

9. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý odvolanie žalobcu považuje za neopodstatnené. Žalovaný sa nestotožňuje s podaným odvolaním a účelovou námietkou žalobcu o tom, že súd prvej inštancie mal konať v rozpore so záväzným pokynom odvolacieho súdu. Podľa žalobcu odvolací súd v uznesení zo dňa 14.4.2021 sp. zn. 3Cob/69/2020 údajne definitívne ustálil aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Predmetné tvrdenie je však v rozpore s realitou. Krajský súd v Bratislave totiž v skoršom zrušujúcom uznesení posudzoval aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu výlučne s prihliadnutím na námietku ne/platného postúpenia pohľadávky. Súd prvej inštancie však nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu posudzoval z hľadiska aplikácie § 3d ods. 5 písm. d) zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov a § 43 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“). Navyše svoj postup riadne odôvodnil a podporne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.5.2022 sp. zn. 3Cob/250/2021, kde je žalobcom totožný subjekt ako v prejednávanej veci. Na podporu záveru súdu prvej inštancie žalovaný uviedol, že na odstránenie prekážky z cestnej komunikácie (v rámci výkonu správy ciest) bol oprávnený buď Bratislavský samosprávny kraj alebo právnická osoba ním na tento účel založená alebo zriadená (Regionálne cesty Bratislava a.s.). Žalobca nie je subjektom podľa § 3d ods. 5 písm. d) cestného zákona, preto nie je daná jeho aktívna vecná legitímácia. Tieto závery potvrdzuje aj rozsudok Najvyššieho súdu SR publikovaný v ZSP pod č. 3/2006. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

10. Žalobca na vyjadrenie žalovaného uviedol, že trvá na podanom odvolaní. Súd prvej inštancie nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu a preto boli dané dôvody na odvolanie v zmysle § 365 CSP. V ostatnom sa žalobca pridržiava svojho podaného odvolania.

11. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, podľa ktorého odvolacia replika žalobcu pozostáva z opakovanej argumentácie, ku ktorej sa žalovaný už vyjadril, preto v záujme hospodárnosti a rýchlosti konania sa v celom rozsahu pridržiava svojich predošlých písomných a ústnych vyjadrení.

12. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3, C.s.p. oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 7.3.2023. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie a s dôvodmi odvolania žalobcu, vyjadrením žalovaného, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu proti rozsudku nie je možné vyhovieť.

13. Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 387 ods. 2, C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov

napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu a odvolania žalobcu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

16. Odvolací súd k odôvodneniu vecne správneho napadnutého rozsudku a k odvolacím dôvodom odvolateľa dodáva, že žaloba je nedôvodná z dôvodu absencie aktívnej legitímácie na strane žalobcu. V konaní nebolo sporné, že žalobca sa domáhal náhrady škody, ktorá mu vznikla v dôsledku prevádzky motorového vozidla, a to vzniku nákladov na odstránenie prekážky na vozovke. Správcom cestnej komunikácie je spoločnosť Regionálne cesty Bratislava, a.s., pričom žalobca po telefonickej výzve od správcu komunikácie a následnej objednávky správcu č. 7/12/2017/ pristúpil k odstráneniu prekážky, v rámci ktorej vynaložil náklady vo výške 2.491,18 EUR v súlade s dohodou správcu komunikácie a žalobcu o postúpení pohľadávok správcu komunikácie voči účastníkom cestnej premávky v zmysle zmluvy o odstraňovaní prekážok. Tieto náklady si žalobca uplatnil u žalovaného. Spornou v konaní je aktívna vecná legitímácia žalobcu, keďže žalobca nepreukázal legislatívne zmocnenie na zabezpečenie výkonu práv a povinností v súvislosti s údržbou ciest spadajúcich do kompetencie správcu komunikácie na súkromnú obchodnú spoločnosť.

17. Podľa § 3d ods. 5 písm. c) zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) správu pozemných komunikácií vykonávajú, ak ide o cesty vo vlastníctve samosprávneho kraja, samosprávny kraj, prípadne právnické osoby ním na tento účel založené alebo zriadené.

18. Podľa § 43 ods. 1 zákona o cestnej premávke kto spôsobil prekážku cestnej premávky, je povinný ju bezodkladne odstrániť. Ak to neurobí, je povinný ju bezodkladne odstrániť na jeho náklady správca cesty. Ten, kto odstráni prekážku cestnej premávky, je povinný bezodkladne zabezpečiť aj odstránenie predmetov a odpadov prekážajúcich v zjazdnosti na ceste, ktoré s prekážkou cestnej premávky súvisia.

19. Odvolací súd na zdôraznenie uvádza, že žalobcom tvrdené skutočnosti o odstránení prekážky nebolo možné považovať za odstránenie prekážok cestnej premávky vykonané na toto konanie vecne legitimovaným subjektom. Na základe zmluvy o odstraňovaní prekážok, Regionálne cesty Bratislava, a.s., ako správca zmluvne poveril žalobcu na odstránenie tejto škodovej udalosti. Správca cesty však pri odstraňovaní prekážok z cesty vystupuje ako orgán verejnej moci (správy), ktorý nesie v plnom rozsahu zodpovednosť za jej výkon a nemôže ju zmluvne previesť na iného. Pokiaľ Regionálne cesty Bratislava, a.s., ako správca komunikácie zveril zmluvou výkon predmetnej činnosti žalobcovi, postupoval v rozpore s cestným zákonom v spojení so zákonom o cestnej premávke, a preto je zmluva o spolupráci pri odstraňovaní prekážok neplatná pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ. Odstraňovanie prekážok cestnej premávky žalobcom bolo potom vykonané v rozpore so zákonom, a preto žalobcovi nemohla vzniknúť na základe neplatnej zmluvy pohľadávka na zaplatenie náhrady nákladov tohto nezákonného výkonu prenesenej miestnej správy. Správca komunikácie uzatvorením predmetnej zmluvy so žalobcom postupoval v rozpore s uvedenými zákonmi, keďže preniesol časť preneseného výkonu miestnej štátnej služby na súkromnú osobu - podnikateľa podľa § 2 ods. 2 písm. a) ObZ, ktorý nevykonáva činnosť vo verejnom záujme. Odvolací súd podporne a analogicky poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 70/2003, ktorý uviedol, že správca miestnej komunikácie podľa ust. § 3d ods. 5 písm. c) zákona č. 135/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, pri odstraňovaní vozidla z komunikácie vystupuje ako orgán verejnej moci (správy) a nemôže právomoci správcu komunikácie previesť na iný podnikateľský subjekt, a to ani po stránke technickej (čo sa týka zabezpečenia samého, výkonu odstránenia vozidla). Odstrániť vozidlo z miestnej komunikácie je oprávnená vykonať buď len obec sama (správca komunikácie), alebo právnická osoba ňou na tento účel založená alebo zriadená. Ani technický výkon odstraňovania vozidiel teda nemožno preniesť na iný subjekt, ktorý nie je správcou komunikácie. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca nebol zriadený spoločnosťou Regionálne cesty Bratislava, a.s. /ako správcom/ na túto činnosť a preto na žalobcu nemohol byť prenesený výkon verejnej správy v rozsahu čistenia komunikácií /analogicky rozhodnutie NS SR, sp.zn. 3Cdo 70/2003/ a preto je zmluva neplatná a žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný. Keďže žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný, odvolací súd ďalšie skutkové a právne tvrdenia považoval za irelevantné a neposudzoval ich.

20. K hlavnej odvolacej námietke žalobcu, že súd prvej inštancie nerešpektoval názor odvolacieho súdu a neaplikoval uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3Cob/69/2020, ktorým bol viazaný, odvolací súd uvádza, že sa s odvolacou námietkou nestotožňuje. V zrušujúcom uznesení odvolací súd neposudzoval aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v súlade s § 3d ods. 5 pís. c) zákona č. 135/1961 Zb. a § 43 ods. 1 zákona č. 8/2009 Zb. o cestnej premávke. Túto skutočnosť potvrdil odvolací súd aj v rozsudku sp. zn. 3Cob/250/2021 zo dňa 25.5.2022, kde bol žalobcom totožný subjekt ako v prejednávanej veci / SOSTEAM SLOVAKIA, s.r.o./, preto nič nebránilo súdu prvej inštancie preskúmať opätovne aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu z iných dôvodov. Z uvedených dôvodov nedošlo k porušeniu ust. § 391 ods. 2 C.s.p.

21. Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania žalobcu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s § 191 ods. 1 C.s.p. a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil podľa § 220 ods. 2 C.s.p. Odvolací súd dodáva, že v zmysle judikatúry Ústavného súdu SR do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/2004).

22. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil, keďže neboli naplnené odvolacie dôvody uvádzané žalobcom.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

24. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1, C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1, C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).